

25930, III, K, 6

Narodni napewi

Zatrojespev,

čveterospev

in

GLASOVIR

postavil

GREGOR RIHAR.

Kamnotis Rozalije Eger
v Ljubljani.
(1866.)

Založnica
Šera Rihar.

Opomba.

Spodnje pesmi so postavljene za moški, ali ženski četverošpev?
Če projo ženske same, se proje tretji in četrti glas, osem stopinj
više; če pa projo zgolj moški, se proje prvi in drugi glas, osem
stopinj nižje. Če se pa proje ragstavno, to je, če pojedete dve žens-
ki in dva moška, pojedete ženski štiri stopinje nižje; moška
pa pet stopinj više.

Noč na Blejskem jezercu.

Alllegro.

Kar bi sotnemi so vgnani-li so-ro-bek tri-ogla važe, Ptičev kori
 protih me-li, Mlak potriva vde verhe. Je ze-ro sto je-trb regm de habro-ro,
 Pri sa-ve, Zvezanih lučie svet nebrane Da ti vo-ge da la zre.

In čotniček pro vodici
 V sladkem teku priveso-la,
 Lepo kakor v orbebnici
 A neba žarki se igra.
 Vratje zvesti, verčno mili
 So v čotniču združeni,
 So od vama se ločili,
 Da bi pročto pevali.

Pesmi sladke, verčno vnete
 V tihno noč odmevati,
 Srca v prvih vsem pregrate
 V zvezotni plan se vrtijo. —
 Čolnec mirno dalje plava
 lez globine jezera,
 Od mročniga čriglava
 Kreptka vana mu približa.

Duh domači vasa viza
 In edini tako raj,
 Slave čotnič da se bliža
 drečno čez globine v traj.

M. Praprotnik.

Idapust.

Andante.

Ni jaz no zvo ne rje Peto li no do jri, i Sam pragnik zna,
 ni je ve se lo gla gi in de to te zavro kon ca li smaze, So voljno ve,
 se la Nam bi je ser ce, Vel ic do voljno nam bi je ser ce.

Morda im zapojmo
 Zda j olavo Bozju
 in prajdno veselo
 Pocivat domu!
 Gospodovi praznik
 Priblizab se je
 On duoi veselje
 In moč nam daje.

O kako zahajie
 Nam voluce tepo,
 Oseru ve mito
 In gimlje slovo!
 O volnje prijuzno
 Vabiti nas ce,
 Na praznik veseti,
 Du z njim bi oti tje.

Tam vedno obhaja
 Je praznik vesel,
 Nikoli ne mine,
 Ga bog je zucil!
 Ho enkrat ve stekel,
 Proljenia bo cas,
 Do idapust vomi
 Tja misel za nas

A. Pragnik.

Kaj me vserce peče.

Moderato.

In mladem vertecu, vertec ljubim, dve leti vnjemso rozi- ce, Priročno so me
 vsele li-ke. Nobena reč tak sladko me! Sovražnik divje razuj- zdani, Razdjal je
 cvetke mi ljube, Vse seže moje preče je, bi- lo, Da to ne pre- če me vserce.

Cveticke lepo razcvetale
 Le bodo drugo pomlad spet,
 Veseliše se še razvite
 Pogrnale bodo lepši cvet.
 Prijatelj bil je serčnomiti,
 V ljubezni serca zvezana,
 Veselje žalost si delila,
 Da serca bila enega.

Pasmrat, nemila je razderla
 Veselje to in zvezje te,
 Gornila hladna čega krije,
 Da to ne preče me vserce!
 Ljubozem prava zdutompiva,
 Katretismentjo se ne da,
 Tam gori, enthrat v večnim raji,
 Le bova zopet vidila.

Učitelj bil učencov mladih,
 Učil sem vedno jih skerbni,
 In radi vselej poslušali
 Nauke moje se zvesto.
 Da spet hudobni je propočil
 Neotljive serca in duha,
 Po vodi šli nauki moji-
 In to me preče pono serca.

A. Praprotnik.

Trojespev. Vspomin slavnega pesnika Dr. Prešerna.

Andante

V to-gu do-ma-čin na ki ho-vi ve-ji glava od-
 zo-re do n-travka je pel, čel se v-to bra-vi se
 glas ni mi-le-ji, v-lahni-te sa-m od, ko je za-šel.

Videl je brate v spone žubite,
 V mreži slepote je slišal njih stot,
 Vidil v tamnici sestrice premile,
 Slišal naveste zgubljene je jotr.
 To mu je vsekalo rane krvave,
 To je ranilo njegovo srce,
 Samc je obletal domače dobrave,
 Samec obkotal vrnjene gore.

Peone prepeval je žake in mite
 Od domovine nesrečne sinov
 In od ljubavi sladkosti in sile,
 Ki umorila ves up je njegov.
 Da zategvale provode soga sove,
 Divi kregulji fragaryali ga,
 Vendar budil je domovja sinove
 Vendar razbil je oklepe duha.

Rojstvo doživel je zvezde nebesne,
 Videl je solnce svobodnega kraja;
 Znebil veselo vepi ve telesne -
 Joka po njem se zdaj lipa na glas.

J. Legnar

Napitnica.

Allegretto.

To ala-torinsko Kapli-co k'raj ho-če mo propi-ti fa-ve-zo staro

bratovsko k'raj limo noho bi-ti: Na zdravje pij ga bratu brat, da bi ve-se li

bi-ti! Zna bi-ti je to zdravotrat da v skupaj bomo pi-ti! Zna bi-ti je to

zavrotkrat, da v skupaj bomo pi-ti.

Čas nam beži ko berzni vir,
 Le kratko je živeti,
 In hitro hoče ljubi mir
 Nam ljuta smert zatreti:
 Kato ne dajmo dolgo stati
 Te čaše, bratje mili!
 Znabiti je to zadnokrat
 Da v skupaj bomo pili!

Sem z miraj, verno ljubil vas
 Če tud ni bilo poznati;
 Do vas je verce vsaki čas
 Gorelo, dragi bratje!
 Al danes dajmo vi upoznat',
 Da smo vi dobri bili:
 Znabiti je to zadnokrat
 Da v skupaj bomo pili!

Če pride dan, pa pride noč
 Da v krogu zopet stali,
 In desne roke si drugoč
 Ko stari bratje dali,
 Zapeli bomo tiotokrat,
 Bogu se zahvalili:
 Taj ni je bilo zadnokrat,
 Da v skupaj smo ga pili?

P. O. - n.

Srijatelj.

Alliegro

me-ri-ja slajše ga ne najdem, tvoj i me pri-ja-šla je; Glej

on me verne kadar zajedem, On nesreče me otme la-ži-vo-sti mi

ritardando *al tempo*

serce tvoje, Ktera vepri svetostup, tvoj angel na neba o-dolka vije serce tvoje in up.

ritard. *al tempo.*

Če mi odda keli terpenja
 V svetom potro natoči,
 Pa pol izpije in mučenja
 Čas pregretni beró mi ni.
 Kadar na brča me pri Arila
 Varna svoja vzet ima,
 Mi še prijaznost njegova mila
 Tho veselje zvešča zrna.

Tuko on zmano objokuje,
 Tdar mi volj oko rosi,
 Pa zmano tudi postkakuje,
 Če v peselju se topi.
 Sedaj mi zmano pač sladkeje.
 Od prijatelj mi inné.
 Katoraj sklenil se čedoneje
 Zvest mu sercu bom serce.
 M. Tortkar.

Tukaj.

Allegretto.

Mla- do in sta- ro, Do- bro in sla- bo, Mirovu lo- čenje, Za- lost ve-

sc- je Pri- de, trci- de, se tu- kaj ver- ti, Pra- vno kot drevi in tamne roči.

Il. do.

Pra- vno kot drevi in tamne roči?

Mirno življenje, prazne so želje. Drugo življenje terorno veselje,
 Zdaaj so sladkosti, potlej bridkosti; Le je v višavi v večnega slavi;
 Vse nam spričuje, nasglasmouči: Gori, le gori, ose vreče žive,
 To je minljivo, kar ovet nam rodi? Gori, le gori se dvigaj serce! —

A. Praprotnik.

Tolčanik

Andante.

Po sve-tu hodi angel o-cer-no ri-li, Po-tu je v plani na gore in do-
 line, Gos-pod na-ši-li bit nam ga-sto-la-zi-li, Da-jasri nam ob-ru-na-dine
 imine To-laz-nik-vest, da-vo-di nam je si-li, Da-vo-di nam do-li-ne dol-gine sine,
 Da-u-na-nye nam za-om-je-ute-ru-je In-bri-tho-pol-ne nam vol-je x-bri-su-je.

Družino obogo tare reva silna,
 Pomanjkanje je v hišo nje se vrilo,
 Nesreča stiska v serce jo obilna,
 Ne pride blago več do nje rešilo,
 Nebena bliža se ji roka usmilena,
 Al' angel ta prinese tolačila,
 Ji kaže, da za dežjem voluce sije,
 Da vragi enkrat ji rešenje klije.

Vemila smrt je ljube tam pobrala
 Prijatla, od prijatla odločila,
 Ostale v serčno žalost jo navodala,
 Prebrtkih solz jim kupo nocočila,
 Al' tolažilna mihsot ni nehala,
 Roj nese sladke tje jim gotovila,
 Da zopet bodo z njimi se združili,
 In protlej nikdar več se ne ločili.

Marskoto je proč od ljube domovine,
 Očetov dom je mogel zapustiti, -
 Brez mite misti narij mu dan me mine,
 Ne more trepenenja ohladiti,
 Ta angel nese sladke mu aponirne,
 Mu v duhu z domom da se veseliti, -
 La v vanjah pelje v hišo tje očeta,
 Je rožic mu domačih vence spleta.

Bolnik v težavah silnih preokljuje,
 Ozdraviti, umreti ni mogoče,
 Podnevi in pro roči, britko čuje
 Zalijajo obraz mu kaplje vroče,
 In postelji tej se angel že bližuje,
 Polajvati mu zadrijo uro hoče, -
 Odpre duhovne mu oči, ušesa,
 In srečno spremi dušo iz telesa.

A. Praprotnik.

Subranja

Adagio.

Dobro ce mi lo Pri sve-ti-lo Bog-daj nam je cer go-ro,
 In za pe-li va sa-li O-tic-ki svo-jo pes-mi-co.
 O-tic-ki svo-jo pes-mi-co.

Vse cvetice, kot zlatice
 Se po travci že blišče.
 Cvetje klike, zlahkro dije
 Pčelice po njem šume

Vse raduje oživljuje
 Kjutraj se in omiladi.
 Tudi moje srce proje,
 Vredno naj Boga slavi

A. Prajnotnik.

Véerna.

Andante.

Solnce mila poma krito, se je že nam za go-ro
Pri ves-la ta
lu na za-la, zvezdi ca mi je v nebo.

Noč pokriva in razliva
Mrak tihotni v tril, in bog,
Tak je vsivaril, nam podaril
We, mogočni, ljubi Bog.

Prosim, bodi zmir pouodi,
Ljubi Oče! ti zmeroj!
Ti okvari, in me brani,
Vih, povrčnikov nocej!

A. Praprotnik.

Življenje.

Andante

potvarje, bratje, Je naše živ-ljenje! Moč modrih od
 nekdanje to govor-jenje, Moč ktere de žele Pa pratinasrelica, Naj prestori ca

moja Na-znanje vam da. Naj pesni-ca moja naznanje vam da.

crescendo *ritard.*

ritard.

2. Po travnikih prava
 Naspisanih pelje;
 Marjetce, zlatice,
 Ošterice nam stelje
 Oproci breza Kerbri.
 Po travci tekó,
 Vrumentkaste šaspe,
 Cvetice pléto.

4. Po tretji hiadno je
 Šte pot čez višave,
 Je kri umiri, se
 Razjasnijo glave;
 Se trudijs z delam
 Postavri možje,
 Sad truda berejo,
 Za prihod skerbe.

3. Mladenčev, dekličev
 Je druga dežela,
 Razlega se petje
 Medelga kardela;
 Si delajo vanje
 O zlatih gradov,
 Pa okušnje jim manjka,
 Modroviti darov.

5. Čez gobe vertove
 Vstati so pota,
 Je meziglo, že v srcu
 Negreje gorkota,
 Pa staričkam kmalo
 Dežele je kraj
 Tako je na zemlji
 Le kratok naš raj!

J. Uršič.

Dobre misli.

Alllegro.

Cve-to, cve-to nam ro-že-ce, Pre-ke-bre rožce pi-da-me, Nam
 Ka-že jo, glas-no re-ko, Da Bog je vs-tvaril vse le-po. Po-jo, pro-jo nam ptičice, Oj
 drobne ptice pev-ci-ce, Nam ka-že jo, glas-no re-ko, Da Bog je vs-tvaril vse le-po.

Oj sije, sije solnčice,
 Na nebu lepo svetilce,
 Nam kaže, nas uči glasno,
 Kakš Bog je vs-tvaril vse lepo.

Migli-ajo drobne zvezdice
 Po noči nam skoz okence;
 Nam kažejo glasno reko:
 Domovje naše gori bo!

A. Praprotnik.

Zgodnja cvetka

17

Moderato.

The musical score is written on four systems of staves. The first system is a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The tempo is marked 'Moderato.' and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the notes. The second system continues the melody and accompaniment. The third system includes dynamic markings 'f' and 'p' and a change in tempo to 'Allegro.' The fourth system concludes the piece with a double bar line.

Zgodaj zgodaj prišla za la do je cvetka mi pre-žu-la, Prageve,
te la Arasto de. Vje ta no ta čudno gane Vserce me moči me.
f Zname, In o-ko solzi ti se, *p* Vserce me moči neg nane, *f*
Allegro.
ko solzi ti se.

Oj kak' kratka cvetka moja,
Vsa lepota zdaj je tvoja!
Kljub nevarnost ti proti!
Vreme zdajno spremeni se
! Rado smiče cvetje živo,
Kmalo že ti pove dni.

A. Praprotnik.

Pesem veselih mlaticev.

Allegretto.

ki je pre- te- hel čas žil- ve, že je pre- tel čas ot- ve, Prišel je

Andantino
Prišel čas mlaticev;
Dajmo te tri- ka rok & tri ka rok tri ka rok, Dajmo te

Lmo tri- ka rok tri ka rok tri ka rok rok tri ka tri ka tri ka tri ka
ffo

tri ka tri ka tri ka tri ka tri ka tri ka tri ka tri ka

tri ka rok!

Tuntje dekleta! votanimo,
 Hitro nasajat začnimo,
 Par le za parom v ložimo
 Dajmo le: pitka, pitk, potk!

Naglo za cepce primimo,
 Dobro pro vropih našgimo,
 Čisto le čisto, omhatimo;
 Dajmo le: pitka, pitk, potk!

Snopce po štir obracajmo,
 Rejte pa urno sukajmo,
 Kraven veselo ukajmo;
 Dajmo le: pitka, pitk, potk!

Vendar tud ne pozabimo
 Da od Boga vse dobimo,
 Njega zato počastimo;
 Dajmo le: pitka, pitk, potk!

Hvala Bogu zaženimo,
 Hvalo le njemu recimo,
 Njega ponižno molimo;
 Dajmo le: pitka, pitk, potk!

F. Polcic.

Moj vertec.

Andante.

The musical score is written on two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The tempo is marked 'Andante.' The key signature has one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The score ends with a double bar line and a fermata over the final notes. There are some markings like 'p' (piano) and 'f' (forte) throughout the piece.

ljubi vertec vertec moj! Ve- se- je imam vse stebaj. Raz-

grinjaj mi cvetice mite, Ki dušo bo do mi vedre le. Raz- le.

<i>Cvetice mite v oamé,</i>	<i>Človeška govorica ni,</i>
<i>Ki verce moje govori</i>	<i>Ja rožic, ki nam govori;</i>
<i>Iz njih beseda sladka veje,</i>	<i>Nebeški glas iz njih se čuje,</i>
<i>Ki dušo celo mi pregreje?</i>	<i>Ki čudno giblje navdihuje.</i>

Zato raj ljubi vertec moj!
Veseljé imam vse stebaj?
Razgrinjaj mi cvetice mite,
Ki dušo bodo mi vedrite.

A. Praprotnik.

M. 2593
b. 56